

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

CAUZA ROBULEȚ v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 17935/08)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

14 noiembrie 2023

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Robuleț v. Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită într-un Comitet compus din:

Jovan Ilievski, *Președinte*,
Lorraine Schembri Orland,
Diana Sârcu, *judcători*,

și Dorothee von Arnim, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere:

cererea (nr. 17935/08) *versus* Republica Moldova, depusă la Curte la 26 februarie 2008 în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către o cetățeană moldoveană, dna Marina Robuleț, născută în anul 1968 și care locuiește în Ungheni („reclamanta”), fiind reprezentată de către dl R. Zadoinov, avocat în Sacramento;

decizia de a comunica cererea Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”), reprezentat de către Agentul său, dl D. Obadă;

observațiile părților;

Deliberând în privat la 17 octombrie 2023,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

OBIECTUL CAUZEI

1. Cauza se referă la pretinsa încălcare a principiului „securității raporturilor juridice”, protejat de Articolul 6 § 1 din Convenție, ca urmare a examinării de către instanțele naționale a unui apel tardiv al părții adverse fără a motiva și fără a prelungi termenul apelului.

APRECIEREA CURȚII

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 § 1 DIN CONVENȚIE (SECURITATEA RAPORTURILOR JURIDICE)

2. Curtea notează că plângerea privind examinarea instanțelor naționale a unui apel tardiv nu este în mod vădit nefondată în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție sau inadmisibilă din orice alt motiv. Prin urmare, ea trebuie declarată admisibilă.

3. Principiile generale privind respectarea principiului securității raporturilor juridice garantat de Articolul 6 au fost rezumate, de exemplu, în *Roșca v. Moldova* (nr. 6267/02 §§ 24-25, 22 martie 2005), *Oferta Plus S.R.L. v. Moldova* (nr. 14385/04), §§ 97-98, 19 decembrie 2006) și *Banca Internațională de Investiții și Dezvoltare MB S.A. v. Republica Moldova* (nr. 28648/05, §§ 35-44, 16 octombrie 2012, cu referințele ulterioare).

4. Este de notat faptul că Guvernul a recunoscut că părțile din procesul intern obținuseră textul integral al hotărârii Judecătoriei Râșcani din 7

decembrie 2005, favorabile reclamantei, la data pronunțării ei. Deși a argumentat că termenul de depunere a apelului era de 20 de zile, de fapt, conform art. 362 din Codul de procedură civilă, în versiunea în vigoare în decembrie 2005, termenul era de 15 zile. Prin urmare, hotărârea din 7 decembrie 2005 (care indica expres un termen de 15 zile pentru apel) a devenit definitivă la 22 decembrie 2005. Partea adversă reclamantei în procesul intern (G.) a depus apelul său la 26 decembrie 2005, după mai mult de 15 zile de la obținerea textului integral al hotărârii. În plus, acceptând să examineze cererea de apel a lui G., instanțele superioare nu au prelungit niciodată în mod oficial termenul de depunere a apelului (deși au avut obligația legală de a face acest lucru în conformitate cu art. 116 din Codul de procedură civilă) și nici nu au oferit vreun motiv pentru o asemenea prelungire.

5. Având în vedere jurisprudența sa extinsă în materie (a se vedea, de exemplu, *Istrate v. Moldova*, nr. 53773/00, §§ 46-55, 13 iunie 2006; *Melnic v. Moldova*, nr. 6923/03, §§ 33-43, 14 noiembrie 2006; *Ponomaryov v. Ucraina*, nr. 3236/03, §§ 40-42, 3 aprilie 2008; și *Carpov v. Republica Moldova*, nr. 6338/11, §§ 20-23, 12 februarie 2019) și în lipsa vreunui motiv de a deroga de la aceasta, Curtea constată că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție în prezenta cauză.

II. ALTE PLÂNGERI

6. Având în vedere constatările sale din paragraful precedent, Curtea consideră că nu este necesar să se pronunțe asupra admisibilității sau fondului plângerilor rămase în baza Articolelor 6 și 13 din Convenție, referitoare la eșecul lui G. de a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel, eșecul Curții de Apel de a petrece o ședință publică, imposibilitatea reclamantei de a-și prezenta cauza în mod corespunzător la Curtea Supremă de Justiție și durata procesului, precum și lipsa unui remediu efectiv în acest sens.

APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

7. Reclamanta a pretins 10.000 de dolari (USD) și 1.800 de lei (MDL) pentru prejudiciul material, constând din prețul camionului aflat în litigiu în procedurile interne și taxele de stat achitate. De asemenea, ea a solicitat 10.000 de euro (EUR) pentru prejudiciul moral și 4.063 EUR pentru costurile și cheltuielile suportate în fața Curții.

8. Guvernul a susținut că nu există nicio legătură cauzală între pretinsa încălcare și prejudiciul material solicitat. De asemenea, el a considerat că prejudiciul moral nu a fost demonstrat și că suma solicitată pentru cheltuielile de asistență juridică era excesivă.

9. Curtea notează că reclamanta nu a prezentat nicio dovadă care să confirme valoarea bănească a camionului în litigiu sau suma achitată în

calitate de taxă de stat. Prin urmare, ea respinge aceste pretenții, ținând cont de faptul că, potrivit art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, reclamanta va fi în drept să solicite redeschiderea procedurilor interne pentru a obține o soluție din partea instanțelor naționale la argumentul ei referitor la apelul tardiv depus de către G. Cu toate acestea, Curtea acordă reclamantei 3.600 EUR pentru prejudiciul moral, plus orice taxă care poate fi percepută.

10. Având în vedere documentele aflate în posesia sa, Curtea consideră rezonabil să acorde 1.500 EUR pentru costurile suportate în fața Curții, plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* admisibilă plângerea în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, referitoare la securitatea raporturilor juridice;
2. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție referitoare la securitatea raporturilor juridice;
3. *Hotărăște* că nu este necesar să examineze admisibilitatea și fondul plângerilor rămase în baza Articolelor 6 § 1 și 13 din Convenție;
4. *Hotărăște*
 - (a) că Statul reclamat trebuie să plătească reclamantei, în termen de trei luni, următoarele sume, care urmează a fi convertite în moneda Statului reclamat la rata aplicabilă la data transferului:
 - (i) 3.600 EUR (trei mii șase sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul moral;
 - (ii) 1.500 EUR (una mie cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei, pentru costuri și cheltuieli;
 - (b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la data efectuării transferului, urmează a fi achitată o dobândă adițional sumelor de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
5. *Respinge* restul pretenției reclamantei cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 14 noiembrie 2023, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Dorothee von Arnim
Grefier adjunct

Jovan Ilievski
Președinte